

Tondo, jak to začalo se tvým bruslením? Prostě sis koupil brusle a začal jezdit?

Vůbec ne. Asi před 10 lety jsem si koupil první kolečkové brusle, jenže v supermarketu. Takže trvalo dalších pár let než jsem zjistil, že na takových bruslích se člověk opravdu bruslit nenaučí.

Počkej, ty jsi nikdy nejezdil na klasických zimních bruslích ?

Právě že nejezdil, takže mi chyběla představa jak na to. Změna nastala, když si moje manželka koupila brusle v pořádném obchodě. Ty její prostě jely, kdežto moje byly ve srovnání s nimi úplně mimo.

Takže jste koupili nové brusle, tuším.

Ano, následoval další nevyhnutelný nákup.

A pak už to šlo samo?

Bylo to mnohem lepší, ale pořád to nějak nebylo ono, rozhodně jsem nebyl spokojený. Hledal jsem lepší místa na bruslení, dlouhé rovinky, kde není tolik lidí. A taky díky internetu našel videa s dobrými návody. Po překonání klasických potíží s kopečky, nerovnostmi, zatáčkami a zastavováním jsme koupili brusle taky dětem a následovalo zjištění, že jedna věc je umět bruslit a druhá věc je naučit někoho bruslit.

Jak to dopadlo?

Přihlásili jsme děti do kroužku Inline bruslení ve Veselí. A tím začala nová etapa bruslařského života. Děti totiž začaly postupem času jezdit na závody s doprovodem rodičů.

Takže jste díky dětem takříkajíc přivoněli k závodění všichni?

Ano, tam jsme zjistili, že je spousta závodů pro hobby bruslaře a jelikož jsem v EPS Aktivitu, tak jsem to začal zkoušet a pokračuji dodnes.